

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: A.N.-S.

Titel: De kinderen van Sonnehoeck

Druk: 1

189 blz.

Keurige tekening van een troepje dartele, jolige, lieve kinderen. De auteur toont vooral liefde voor de meisjesfiguren. Dit boekje preekt geen zedeles, maar doet zien, dat waar liefde woont, ware blijdschap gemaakt wordt. Zeer aanbevolen.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagsschool en huisgezin", 1919

Auteur: A.N.-S.

Titel: De kinderen van Sonnehoeck

Druk: 2

157 blz.

Leeftijd 12 jaar en ouder. Meisjesboek. We worden hier in kennis gebracht met het gezin van dominee Horstman in de pastorie "Sonnehoeck". Het verhaal geeft veel aardige momenten. De karakters, die er in voorkomen, zijn keurig geteekend en bieden veel leerzaams. De onstuimige Jet met haar dwaze invallen, de zoo geheel anders gearde oudere zuster Lena, die moeders trouwe zorg is, de kleine Pim. We hebben hun lotgevallen gaarne gelezen. Toch heeft het boekje niet mijn volle sympathie. De toon en de strekking is wel wat àl te zoetelijk. Het Christelijk levensprincipe, de sfeer, waarin zich alles beweegt, kent weinig diepgang. We krijgen den indruk van een Christendom, dat aan de oppervlakte blijft en daarom wat al te gewild vriendelijk zich aandient. Het werkje is voorts goed verzorgd en leest prettig.

Boekbeoordeling van de Ned. Hervormde Zondagsscholenbond op Geref. Grondslag, 1931

Auteur: A.N.-S.

Titel: De kinderen van Sonnehoeck

Druk: 2

157 blz.

G.K.C.O. 19 t.d.t. 60 cent. Dit is een familieroman in het klein, die litterarisch een heel goeden indruk maakt. "Sonnehoeck", zoo heet de pastorie van Noorddorp, bewoond door Ds. Horstman en zijn gezin, vader en moeder met vier kinderen, Lena en Jet en Paul en Pim. Een gezellig huishoudentje!

Geen onnatuurlijke vroomdoenerij. Lena is moeders huishoudster: ze is ook al zestien jaar. Jet is een wildeman, die zich voor een examen moet klaar maken, en ook klaar komt, maar met plezier met Paul en zijn vriendjes mee "roovertje" speelt en dan is de rooverhoofdman: die veertien-jarige Jet! Paul is een echte jongen van twaalf jaar met allerlei jongensstreken, geen gemeene. Vader is een dominee, die meer als huisvader, dan als dienaar des Woords uitkomt. Als huisvader is hij echt. In huis, op de wandeling, bij 't ziekbed, in de vacantie aan zee: overal is hij de verstandige, opgewekte papa. En moeder: zij is de mama, het hartje van 't huisgezin. Het heele huisgezin is Christelijk, zooals het ware Christendom zich openbaart, ongedwongen. Dat de dominee des Zondags per trein een vacature-beurt gaat waarnemen, teekent de vrije opvatting van het gezin. De gemoedsbeweging bij de ernstige krankheid van het jongste kind doet heel het gezin in het licht van Christelijken ernst staan. Zoo is het ook in de dagen, die aan zee worden doorgebracht; natuur en genade in harmonie. De typografische uitvoering laat niets te wenschen over. De auteur is zeer gelukkig geweest, zowel in de conceptie als in de uitbeelding der personen. Het leeft. Haar taal is vlot en zuiver. Een enkel stijlbloempje ..... maar dat hindert niet. Minder gelukkige uitdrukkingen, als: verstillen, grapte, willen wij maar door de vingers zien. Klaarblijkelijk is bedoeld, te geven de teekening van de kinderen van één huis in onderling samenleven en hoe dit behoort te zijn. Dat is haar gelukt. De lezers en lezeressen van dit boekje zullen jaloersch worden van zoo'n samenleving. Eén ding is jammer. Wij hebben uit niets kunnen opmaken of de schrijfster gedacht heeft aan de beteekenis van het Genadeverbond en de H. Doop. Die hebben beteekenis voor en invloed op zoo'n gezin. Waar die inhoud gemist wordt, ontbreekt iets aan het Christelijke. Dat gebrek is er ook bij de kinderen van Sonnehoeck. Heel het godsdienstig gehalte is wat licht. Van een tweede kerkbeurt op Zondag schijnt op Sonnehoeck geen sprake te zijn. Pim, de kleine man, had ook best mee gekund naar de samenkomst der gemeente. Of de kostschool van Jet neutraal dan wel Christelijk is, blijkt uit niets. Ook had de schrijfster de menschen „Heere" en niet „Heer" moeten laten zeggen. Dat Tinus achter de paarden praat van "onze lieven Heer", is nog tot daaraantoe. Maar die dominee c.s. Kunnen evengoed Heere zeggen; 't is eerbiediger. De strekking zal wel zijn, op te wekken tot een leven in onderlinge liefde en waardering. En deze is kostelijk. In het Bijbeltje, dat Jet meekrijgt naar de kostschool, schrijft de Vader: „De ware wijsheid is, den Heer al vroeg te kennen; En aan zijn dienst het jonge hart te wennen". Maar wij hadden gaarne gezien, dat daarop meer nadruk gelegd was. Onder dit voorbehoud kunnen wij dit boek aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1931
